

ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ವಿಮೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ

(ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 3 ಮತ್ತು 14)

ನಾವೆಲ್ಲರೂ “ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ” ದಿನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ದಿನವನ್ನು ಆರಂಭಿಸುವಾಗ, ಆ ದಿನ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯೇ ಬೇರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವಿಮೋಚನಾಕಾಂಡ 3ರಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಗೆ ಆದ ಅನುಭವವು ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು. ವಚನ 1 ರಲ್ಲಿ, ಮಿಥ್ಯಾಸ್ಮರಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೋಶೆಯು ತನ್ನ ಮಾವನ ಕುರಿಮಂದೆಯನ್ನು ಮೇಯಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅಂದರೆ ಅವನು ಕಳೆದ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನಹಜವಾದ ಒಂದು ಘಟನೆಯು ನಡೆಯಿತು.

ಮೋಶೆಯು ಇಜ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದು, ಅಬ್ರಹಾಮನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದನು. ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನ ದಂತೆ ಈ ಕುಟುಂಬವು ಬಹು ವಿಸ್ತರಣೆಗೊಂಡಿತ್ತು; ಆದರೆ ಅವರು ಬಗುಪ್ಪದ ಅರಸನಾದ ಫರೋಹನನಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರ ಮಧ್ಯವರ್ತಿತ್ವದಿಂದ ಮೋಶೆಯು ಫರೋಹನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 2:1-10), ಆದರೆ ಇಜ್ರಾಯನನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದ, ಬಗುಪ್ಪದ ಆಳನ್ನು ಮೋಶೆಯು ಹೊಡೆದ ನಿಮಿತ್ತ ಬಗುಪ್ಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿದ್ದನು (ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನ) (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 7:25). ಈ ಮೋಶೆಯು ಮಿಥ್ಯಾಸ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕುರಿ ಕಾಯುವುದೇ ತನ್ನ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ತಂಭನಾಗಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ದೇವರು, ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆ ಒಂದು ಅನಹಜವಾದ ದಿನದಂದು, ತನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಮೋಶೆಯು ಕಾಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಒಂದು ಪೊದೆಮಯ ಊರಿಯತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದು ಸುಟ್ಟು ಹೋಗದೆ ಇರುವದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡನು. ಅಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವನು ಮುಂದಾದಾಗ, ಪೊದೆಮಯದಿಂದ - ಮೋಶೆಯೇ, ಮೋಶೆಯೇ ಎಂದು ಕರೆದನು. ಆಗ ಮೋಶೆಯು ಅದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ, “ನಾನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮನ ದೇವರು, ಇಸಾಕರ ದೇವರು, ಯಾಕೋಬನ ದೇವರು” ಎಂಬ ಸ್ವರವನ್ನು ಆಡಿದನು (3:6). ನಾವುಗಳು ಊಹಿಸುವುದಾದರೆ, ಈ ಘಟನೆಯು ಮೋಶೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಆ ದಿವಸವನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವನ ಪೂರ್ಣ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು - ಹೌದು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಲ್ಲರ ಜೀವಿತವನ್ನೇ ಬದಲಿಸುವ ಮೂಲವಾಯಿತು.

ಮೋಶೆಗೆ ದೇವರಿಂದಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು: ಅವನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ದಾಸತ್ವದಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು “ಉತ್ತಮವಾದ ದೇಶಕ್ಕೆ” (ಕಾನಾನಿಗೆ) ನಡಿಸುವನು ಎಂಬುದು. ಮೋಶೆಯು ದೇವರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಫರೋಹನನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಆರಂಭಗೊಂಡಿತು: ಆ ಸಂದೇಶವೇನೆಂದರೆ, “ನನ್ನ ಜನರು ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳ್ಳಲಿ” (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 5:1; 8:1; 9:1 ನೋಡಿ). ಈ ಯೋಜನೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಮೋಶೆ ಕನಿಷ್ಠಿಸಿಗೊಂಡನು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಎಂಬ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಆ ದೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮೋಶೆಯು ದೇವರು ಮುಂತಿಳಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರ ಹೊರಟನು (4:21). ಫರೋಹನ ಹೃದಯವು ಕಠಿಣವಾಗಿ, ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲು ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಂತರದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಹತ್ತು ಬಿಧವಾದ

ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ತಂದ ನಂತರ, ದೇವ ಜನರು ಹೊರಡಲು ಅರಸನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು (ಐವೋಚನಕಾಂಡ 7-11). ಅದಾದ ನಂತರವು ಭರೋಹನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಲಿಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದನು. ಅವರನ್ನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದನು. ದೇವರು ಆ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ, ಜನರು ಅದರ ನಡುವೆ ಹಾದುಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಅಗಲೂ ಭರೋಹನನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟಾಗ, ಆ ಐಗುಪ್ತರನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ನೈನ್ಯವನ್ನು ನೀಲಿನ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಮುಣುಗಿಸಿದನು. “ಅವರು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದ” ಈ ಘಟನೆಯ ಸರಣಿಯನ್ನು “ಐವೋಚನೆ” ಅಂದರೆ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಥ “ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು” ಎಂಬುದೇ. ಇದು ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ “ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣಕೆಯಾಗಿದೆ” ಐವೋಚನೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಘಟನೆಗಳ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

“ಐವೋಚನೆ” ಘಟನೆಯು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಘಟನಾವಳಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಶೇಷ ಘಟನೆಯಿಂದ ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಆ ದಿನದಿಂದ, ಅವರು ದೇವರಿಂದಲೇ ವಿವೇಚನೆಗೊಂಡ ಜನರೆಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡರು. ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೇ ಬಿಡಿಸಿದನೆಂದು ತಿಳಿದರು. ಈ ವಿವೇಚನೆಯು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯೇಸುವಿನ ಕ್ರೂಪೆ, ಹಾಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿದೆ. ಈ ಘಟನೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿಯೇ ಕ್ರೈಸ್ತರು ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ತಾವುಗಳು ದೇವ ಜನರೆಂಬ ಜರುದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಗೂ ಈ ವಿವೇಚನೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು, ದೇವರು ಯಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ಸಾಭೀತುಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು 430 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ದಾಸತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರು ತಮ್ಮ ದೇವರ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಅನ್ಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ, ದೇವರಿಂದ ಯಾವುದೇ ದೇವಾಲಯಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೂ ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಲು ಯಾವುದೇ ಯಾಜಕರುಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮೊಶೆಯನ್ನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದವನು ಯಾರು ಎಂದು ಜನರು ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮೊಶೆಯು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಹಿಂಜರಿದಿದ್ದನು (ಐವೋಚನಕಾಂಡ 3:13). ಈ ವಿವೇಚನೆಯ ನಿಮಿತ್ತ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನರು ತಮ್ಮ ದೇವರ ಸದ್ಗುಣಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು:

ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಯೆಹೋವನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಐಗುಪ್ತರ ಕೈಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿದನು. ಐಗುಪ್ತರು ಸತ್ತು ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವದ್ದು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಕಂಡರು. ಯೆಹೋವನು ಐಗುಪ್ತರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಪರಾಕ್ರಮಕಾರ್ಯವನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ನೋಡಿ ಯೆಹೋವನಿಗೆ ಭಯಪಟ್ಟು ಆತನಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಸೇವಕನಾದ ಮೊಶೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳರು (ಐವೋಚನಕಾಂಡ 14:30, 31).

ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ದೇವರು

ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದಾಸತ್ವಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿ ನಂತರ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು ಎಂಬುದು ಇದೇ ಮೊದಲ ದಾಖಲೆಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಸಮಯದಲ್ಲೆಯೇ ಈ ಘಟನೆಯು ಆಗುವುದು ಎಂದು ದೇವರು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು:

... ಆಗ ಯೆಹೋವನು ಅವನಿಗೆ - ನೀನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದೇನಂದರೆ - ನಿನ್ನ ಸಂತತಿಯವರು ಅನ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಆ ದೇಶದವರಿಗೆ ದಾಸರಾಗುವರು. ನಾರೂರು ವರುಷ ಆ ದೇಶದವರಿಂದ ಬಾಧೆಪಡುವರು. ಅವರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು

ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಜನಾಂಗವನ್ನು ನಾನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ಬಹಳ ಅಸ್ತಿವಂತರಾಗಿ ಆ ದೇಶದಿಂದ ಜಡುಗಡೆಯಾಗಿ ಬರುವರು (ಅದಿಕಾಂಡ 15:13, 14).

ಎಲ್ಲಯವರೆಗೆ ದೇವರು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಮರೆತರಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಯವರೆಗೆ ಅವರು ದಾಸರಾಗಿರುವದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವನು ಎಂಬ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಮರೆತರಲ್ಲ.

ಈ ಮೇರೆಗೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಬಗುಪ್ಪ ದೇಶದ ಅರಸನು ಸತ್ತನು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ತಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಜಿಜ್ಜುಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿಟ್ಟುಸುರು ಜಿಜ್ಜು ಗೋಳಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಆ ಗೋಳು ದೇವರಿಗೆ ಮಟ್ಟಿತು. ದೇವರು ಅವರ ನರಳಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಾನು ಅಬ್ರಹಾಮ ಇಸಾಕ ಯಾಕೋಬರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯಬಿಟ್ಟನು (ಬಿಮೋಚನಕಾಂಡ 2:23-25).

ಜನರೊಂದಿಗೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೇವರ ಸಹಜವಾದ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದೆ, ಒಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನು ಆತನನ್ನು “ಮುಂದುವರೆಸುವ ದೇವರು” ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.¹ ಬಹುಶಃ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇವರನ್ನು ಮರೆತುಜಿಜ್ಜುರಬಹುದು, ಆದರೆ ಆತನು ಅವರನ್ನು ಮರೆತರಲ್ಲ. ಅಬ್ರಹಾಮನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ದೇವರು ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದನು.

ಚಪಲ ಚಿತ್ತರಂತೆ ಅಥವಾ ಮರಗುಳಿಗಳಂತೆ, ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಮೆಯುವದೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ದೇವರ ಕುರಿತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಮಲಾಕಿ 3:6ರಲ್ಲಿ, “ಆದರೂ ಕರ್ತನಾದ ನಾನು ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾಕೋಬ ಸಂತತಿಯವರೇ ನೀವು ನಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬರೆದದೆ. “ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲ, ಈ ಸಂಗತಿಯು ನೆನಪಿಡುವಂಥದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ದೇವರಲ್ಲ ಯಾವದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ.” ದೇವರು ತಾನು ಹೇಳಿರುವ ವಾಕ್ಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಇರುವನು, ಹಳೆ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳು, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು, “ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನು ನೆನ್ನೆ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಇದ್ದಾನೆ, ನಿರಂತರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವನು” (ಇಬ್ರಿಯ 13:8) ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅವನು ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿರುವ ಮಾತಿನಂತೆ ಇರುವನೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಸಂಶಯದಲ್ಲ ಜೀವಿಸುವುದು ಅನಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ದೇವರು ಚಂಚಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಆತನನ್ನು ನಾವು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ದೇವರು ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ, ಈ ಬಿಮೋಚನೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ದೇವರು ನಾನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ತಡಮಾಡಿದ್ದೇಕೆ? ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು.

ದೇವರು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ನೆರವೇರಿಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲವೇ? ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿದ್ದರೂ, ದೇವರು ಆ ಸಮಯವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ದೇವರು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ ಸಮಯವನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆತನ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ, ಮತ್ತು ನಾವುಗಳು ಆತನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಆತನ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ, ಆತನಲ್ಲ ಭರವಸೆವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಕಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಕಾಯುವವರಾಗಿದ್ದರು. ಮೋಶೆಯು ಗತಿಸಿದ ನಂತರ ಒಂದು ಸಾವಿರ

ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯೇಸು ಬಂದನು, ಅವನು ಅಂತಿಮವಾದ ವಿಮೋಚನಾಗಿದ್ದನು. ಯೇಸುವಿನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು, ಆತನ ಪುನರಾಗಮನಕ್ಕಾಗಿ ನುಮಾರು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ದೇವರು ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಸಮಯವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವುಗಳು ಭರವಸದಿಂದಿರಬೇಕಷ್ಟೆ.

ದೇವರ ವಾಗ್ದಾನಗಳು ನೆರವೇರಿಕೆಗಾಗಿ, ಬಹಳಷ್ಟು ಕಾಯುವಾಗ, ನಾವುಗಳು ಯೆಹೋಶುವ 1:5ರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊಲೆಯ ಮರಣದ ನಂತರ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ದೇವರು ಯೆಹೋಶುವನನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡನು, ಅವನು ಅವರನ್ನು ವಾಗ್ದಾನದ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ದೇಶವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ದೊಡ್ಡ ಹೋರಾಟ ವಾಗಿತ್ತು. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ ಜನರನ್ನು ಈ ವಿಧವಾದ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವುದು ಅಪಾಯದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮೊಲೆಯ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ಆ ಯೌವನಸ್ಥನಿಗೆ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿ, “ನಿನ್ನ ಜೀವ ಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬನೂ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲನು; ನಾನು ಮೊಲೆಯ ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಲೂ ಇರುವೆನು” ಅಂದನು.

ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಾಗ್ದಾನದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಈಗ ನೆರವೇರುವುದಕ್ಕಿತ್ತು. ಈಗ ದೇವರು ಅಬ್ರಹಾಮನ ಸಂತತಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಜನಾಂಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದನು, ಅವರನ್ನು ಐಗುಪ್ತರ ಬಂಧನದಿಂದ ಜಡಿಸಿದ್ದನು. ಮುಂದೆ, ಆತನ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ ದೇಶವನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಹೌದು ದೇವರು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಈಡೇರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇತರೆ ದೇವರುಗಳಿಗಿಂತ ಮಹತ್ವದ ದೇವರು

ಶತಮಾನಗಳ ನಂತರ, ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ನೆಲೆಬಿಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜೊಲನು ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವನು:

ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಮಾಡಿದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವದೇನೆಂದರೆ - ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹವು ಏನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಬ್ಬ ದೇವಲಿದ್ದಾನೆ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದೇವಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಲ್ಲೆವು. ಅನೇಕರನ್ನು ದೇವರುಗಳೆಂದೂ ಕರ್ತರೆಂದೂ ಪೂಜಿಸುವುದುಂಟು ನಿಜವೇ; ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾಗಲಿ ದೇವರುಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗಾದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವಲಿದ್ದಾನೆ; ಆತನು ತಂದೆಯೆಂಬಾತನೇ; ಆತನು ಸಮಸ್ತಕ್ಕೂ ಮೂಲಕಾರಣನು; ನಾವು ಆತನಿಗಾಗಿ ಉಂಟಾದೆವು. ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಕರ್ತ; ಆತನು ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನೇ; ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ಸಮಸ್ತವೂ ಉಂಟಾಯಿತು, ನಾವೂ ಆತನ ಮುಖಾಂತರ ಉಂಟಾದೆವು (1 ಕೊರಿಂಥ 8:4-6).

ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬನೇ ಸತ್ಯ ದೇವರು ಇರುವುದಾದರೂ; ಆತನಿಗೆ ಪೈಪೋಟಿ ನೀಡಲು ಕೆಲವು “ದೇವತೆಗಳನ್ನು” ಜನರು ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿರುವರು (ದೇವತೆಗಳು). ಪುರಾತನ ಅಜ್ಜಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಐಗುಪ್ತರು ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಒಂದು ವೇಳೆ ಅಧಿಕವಾದ ದೇವತೆಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಐಗುಪ್ತ ದೇಶದ ವಿಮೋಚನೆಯ ಮೂಲಕ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ದೇವರು, ಇತರರ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಮಹತ್ವದ ದೇವರು ಎಂದು ರುಜುವಾತುಗೊಂಡಿತು.

ದೇವರ ನೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮೊಲೆಯು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ,

ಅವನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ದೇವರ ಮಂದಿಷ್ಟನು: “ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳ ದೇವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರು ಒಂದು ವೇಳೆ - ಆತನ ಹೆಸರೇನು? ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕು?” ಅಂದನು (ಬಿಮೋಚನಕಾಂಡ 3:13). ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಯಾವ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕಿತ್ತೋ, ಆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಯ ಬಯಸಿದರು ಎಂದು ಮೊಶೆಯು ತಿಳಿಸಿದನು ಯಾಕೆಂದರೆ, ಬಗುಷ್ತರು ವಿವಿಧ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದವು, ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಯಬಯಸಿದರು. ದೇವರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ:

ನಾನೇನು ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನಲು ದೇವರು ಅವನಿಗೆ - ಇರುವಾತನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ. ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ - ಇರುವಾತನೆಂಬುವನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ದೇವರು ಮೊಶೆಗೆ ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ - ನೀನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳಾದ ಅಬ್ರಹಾಮ ಇಸಾಕ ಯಾಕೋಬರ ದೇವರಾಗಿರುವ ಯೆಹೋವನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ಸದಾಕಾಲಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಹೆಸರು; ಇದು ತಲಾತಲಾಂತಕ್ಕೂ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಬೇಕಾದ ನಾಮ (ಬಿಮೋಚನಕಾಂಡ 3:14, 15).

“ನಾನು ಇರುವಾತನೇ” ಅದು ಇಜ್ರಿಯ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು “ನಾನು ನಾನೇ ಆಗಿದ್ದೇನೆ” ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ “ನಾನು ಮುಂದೆಯೂ ಇರುವಾತನು” ಇಜ್ರಿಯ ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲ “ಯೆಹೋವ” ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಪದವಲ್ಲ. ಇಜ್ರಿಯ ಪುರಾತನ ಪದಗಳಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವರಗಳಿಲ್ಲ, ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. “ಯಾವ್ಹೆ” ಎಂಬುದು ಉತ್ತಮ ಊಹೆಯಾಗಿದೆ (ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅದನ್ನು “ಯೆಹೋವ” ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಲಾಗಿದೆ).²

“ಯಾವ್ಹೆ” ಅಂದರೇನು? ದೇವರು ಏಕೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಪದದಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿರುವನು? ಅದರ ಅರ್ಥ. “ಸತ್ಯವಾಗಿರುವ ದೇವರು, ಇರುವವನು ಹಾಗೂ ಇರುವಾತನೇ.” ದೇವರು ಆತನು ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು, ಆತನು ಆತನೇ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನಿಗೂ ಹಾಗೂ ಬಗುಷ್ತರ ಇತರ ಸುಳ್ಳು ದೇವತೆಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ (ಇತರೆ ವಿಗ್ರಹಗಳಿಗೂ). ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅವರ ಆರಾಧಕರೇ ನಿರ್ಮಿಸ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಜಾಲಿಸಬೇಕು, ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು (ಯೆಶಾಯ 44:9-20 ನೋಡಿ). ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ದೇವರು ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬನೇ ದೇವರಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಸೃಷ್ಟಿಗಳು, ತನ್ನ ಉಳಿವಿಕೆಗಾಗಿ, ಅಗತ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ, ಆತನನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದವು. ದೇವರು ತಾನೇ ದೇವರು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಅರ್ಹನು ಎಂದು ಸಾದರ ಪಡಿಸಿದ್ದನು.

ಫರೋಹನನ ಕಾಲಿಟ್ಟು ನಿಮಿತ್ತ, ದೇವರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಹತ್ತು ಪಿಡುಗುಗಳು ಬಗುಷ್ತರ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂಥ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ದೇವರು ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದವನು ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ನೈಲ್ ನದಿಯು ತುಂಜ ಹಲಿಯುತ್ತಾ ಬಗುಷ್ತರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಫಲವತ್ತಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಜನರಿಗೆ ಜೀವನಾಡಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಬಗುಷ್ತರು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ಕಷ್ಟಗಳು ಆ ನದಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ದೇವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದರು. ನಂತರ ಕೊಳೆಯುವಂಥ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನೋಣಗಳನ್ನು ದೈವೀಶ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಜನರು ಫರೋಹನನ್ನು ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಅಪತ್ತುಗಳಿಂದ

ಬಗ್ಗುಪ್ಪುರು ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿದು ಹೋದದರಿಂದ, ಅವರು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದೇವತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಮೋಶೆಯು, ಫರೋಹನನ್ನು ಪ್ರಥಮ ಸಾಲಿ ಸಂಧಿಸಿ, ಅವನ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಕರ್ತನಂಬುವವನು ಯಾರು? ನಾನು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನೂ ಹೋಗಿ ಗೂಡಿಸುವದೇಕೆ? ಕರ್ತನು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಹೊರಟು ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 5:2). ಆ ಪಿಡುಗುಗಳು ಅಂತ್ಯವಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿ, ಆ ದೇವರು ಯಾರು ಎಂದು ಫರೋಹನ ಹಾಗೂ ಅವನ ಸಹಚರರು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು: ಆತನು “ಸರ್ವದೇವರುಗಳಲ್ಲ” ಅತಿ ಭಲಷ್ಟನು, ಫರೋಹನು ಸಹ ಆತನಿಗೆ ಅಡ್ಡಬೀಜ ಬೇಕು ಎಂದು ಅರಿತು ಕೊಂಡನು. ಫರೋಹನು ಜೊಜ್ಜಲು ಮಗನು ತಿಲಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಫರೋಹನಿಗೆ ಈ ಅರಿವು ಉಂಟಾಯಿತು.

“ಇರುವಾತನೆ” ನಿನ್ನನ್ನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳು ಎಂಬುದನ್ನು ದೇವರು ಮೋಶೆಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಾಗ (3:14). ಅವನೇ ನಿಜ ದೇವರು, ಅವರು ಆತನನ್ನೇ ನಂಬಬೇಕು, ಇತರೆ ದೇವತೆಗಳು ಸುಳ್ಳು ದೇವತೆಗಳೇ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು (2 ಪೂರ್ವಕಾಲವೃತ್ತಾಂತ 13:9; ಅಪೊಸ್ತಲ ಕೃತ್ಯಗಳು 19:26; ಗಲಾತ್ಯ 4:8). ಯಾಕೆಂದರೆ ನಾವಿರುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೈವೋಣಗಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇವತೆಗಳಿವೆ (ಅಂದರೆ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆಶೆ, ತಾಂತ್ರಿಕವೇ, ಸೈನ್ಯ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳು), ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಇಷ್ಟೇ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳಿಗಾಗಿ ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು, ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನು ಒಬ್ಬನೇ ಆತನನ್ನು ನಾವುಗಳು ಅರಿಯಬೇಕು.

ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿರುವ ದೇವರು

ಉಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮುಖ್ಯನ ಪೂರೈಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಮೋಶೆಯು ಸಮೀಪಿಸುವಾಗ, ದೇವರು ಅವನಿಗೆ, ನೀನು ಹತ್ತಿರ ಬರಬೇಡ; “ನಿನ್ನ ಕಾಲನ ಕೆರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕು; ನೀನು ನಿಂತಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಪರಿಶುದ್ಧ ಭೂಮಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು” (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 3:5) ಕಾರಣ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಯು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರಿಂದ, ಮೋಶೆಯು ನಿಂತಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಸಹ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆತನ ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಅಂದರೆ, ಆತನು “ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಭಾವವೇ” ಆತನು ತನ್ನದೇ ಆದ ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವನು; ಆತನು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಇರುವವನಲ್ಲ, ಆತನು ಅಹ್ಲಾನಿಸಿದರೆ, ಮತ್ತು ಆತನು ಸೂಚನೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆತನನ್ನು ಸಂಧಿಸಬಹುದು. ಅವರು ದೇವರಿಲ್ಲದೆ ದೀರ್ಘಕಾಲವಾದ ನಂತರ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ದೇವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರ ತನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಯಿತು. ಆತನು ಅವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವರು ದೇವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ವಿಮೋಚನ ಕಾಂಡದ ಕೊನೆಯ ಹದಿನೈದು ಅಧ್ಯಾಯಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವದರ್ಶನದ ಗುಡಾರದ ವಿವರವನ್ನು ದೇವರು ನೀಡಿರುವನು (ದೇವರ ಆರಾಧನೆಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಗುಡಾರ), ಅದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಯಜ್ಞಗಳು, ಯಾಜಕತ್ವ (ಯಾಜಕರ ವಸ್ತ್ರಗಳು), ಮತ್ತು ದೇವದರ್ಶನ ಗುಡಾರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದ ಪಿತೋ ಪಕರಣಗಳ ವಿವರಗಳಿವೆ. ಆ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಸಾಮಗ್ರಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು “ಅನಗತ್ಯ” ಎಂದು ತೋಚಬಹುದು, ಅದರೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೆ ಅದು ಅವರ ದೇವರ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕ್ರಮಗಳ ನಿಮಿತ್ತ ಅವರು ಅವರ ದೇವರನ್ನು ಬಹು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕಿತ್ತು ಎಂಬ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಅನೇಕ ಸಾಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಾವು ಹಳೇ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ನಾವು ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದೇವೆ, ಹಾಗೂ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನುಷತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವವೇ, ಇದನ್ನು ನಂಬುವವರನ್ನು ಯಾವುದೇ ವಾಕ್ಯಧಾರಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯೇಸುವಿನ ಶಿಲುಬೆಯ ಅಗತ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಬೇಕಿತ್ತು; ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪೂರ್ವಿಕವಾದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆರಾಧನೆಯ ಮನೋಭಾವವು ಅವರಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕು.

ದೇವರು ಪರಿಶುದ್ಧನೇ ಎಂದು ವಿಮೋಚನ ಕಾಂಡವು ತಿಳಿಸುವುದರಿಂದ, ಆತನು ನಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆ ಮೊದಲ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಫರೋಹನು ಮೋಶೆಗೆ ಆ ದೇವರು ಯಾರು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣೋತ್ಥಾನ. ಆತನ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಕೆ ನಾನು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಜಡಬೇಕು? ಎಂದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 5:2). ವಿಮೋಚನಕಾಂಡದ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ: ಆ ದೇವರು ಯಾರು? ಫರೋಹನು ತನ್ನ “ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಿಂ” ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದಲೇ ಪಾಪವನ್ನು ಅವನು ಕಲಿತನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 8:15, 32). ದೇವರು ಈ ಲೀತಿ ಆಗುವೆಂದು ಮುಂದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದನು. ಕಡೆಯ ಸಾಲಿ ಫರೋಹನು ತನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲಿಂಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರದ ಬಳಿ ಸಿಲುಕಿಸಿದಾಗ, ದೇವರು ಮೋಶೆಗೆ:

ನಾನಂತೂ ಐಗುಪ್ತರ ಹೃದಯಗಳನ್ನು ಕಲಿಂಪಡಿಸುವೆನಾದದರಿಂದ ಅವರು ಇವರ ಹಿಂದೆ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಹೋಗುವರು; ಆಗ ನಾನು ಫರೋಹನಲ್ಲೆಯೂ ಅವನ ಸಮಸ್ತ ಸೈನ್ಯದಲ್ಲೆಯೂ ರಥಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೊಳ್ಳುವೆನು. ನಾನು ಫರೋಹನಲ್ಲೆಯೂ ಅವನ ರಥಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಕುದುರೆಗಳಲ್ಲೆಯೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಗೊಂಡಿದ್ದ ನಂತರ ನಾನು ಯೆಹೋವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಐಗುಪ್ತರು ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಅಂದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 14:17, 18).

ದೇವರ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಐಗುಪ್ತರು, ದೇವರು ದೇವರೆ ಎಂಬ ಪಾಪವನ್ನು ಇದರಿಂದ ಕಲಿತರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಾಪವನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಪಾಯಗಳ ಮೂಲಕ ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಕುರಿತು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಪುಟಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಆತನು ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ರೈಸ್ತರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಪಾಪವನ್ನು ಹೇಸುವುದರಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ (ಉದಾಹರಣೆ 2 ಕೊರಿಂಥ 7:1; ಇಜಿಯ 10:26-31; 12:25-29; 1 ಹೇತ್ರ 1:15).

ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕರೆದು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ

ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಜಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಲು ದೇವರು ಮೋಶೆಯನ್ನು ಕರೆದಾಗ, ಅವನಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಜೊತೆಗೆ, ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವಂತೆ ಬಲವನ್ನು ನೀಡಿದನು. ಅವನು ಜನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ದೇವರು ಅವನಿಗೆ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದನು: ಮೋಶೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ಹಾವಾಗುವಂತೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನು ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೊನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಗುಣವಾಗುವಂಥ ಪುರಾವೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದನು, ನೀರನ್ನು ರಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು (4:1-9). ನಂತರದಲ್ಲ ಅವನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಚತುರನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಾಗ, ದೇವರೇ ಮನುಷ್ಯರ

ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವವನು, ಮತ್ತು ತನಗಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವವನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದನು. ಅವನ ಸಂಗಡ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ, “ಅವನ ಸಹೋದರನಾದ ಅರೋನನನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಳುಹಿಸಿದನು” (4:10-17).

ನಂತರದಲ್ಲಿ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರು ಕೆಂಪುಸಮುದ್ರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಾಗ, ಮತ್ತು ಬಗುಪ್ಪರ ರಾಹುತರುಗಳು ಅವರನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದಾಗ, ಅವರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ದೇವರು ಅವರಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಅವರು ನಾಲ್ಕತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದನು.

ಈಗಲೂ, ಸಹ ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಕರೆದು, ಅವರನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಭೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಜನಾಂಗವಾಗುವದಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಅವರು ಅವನ ಶ್ರೀತಿಯ ಹಾಗೂ ಅನುಕಂಪದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಾರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲಸವು ಕಷ್ಟಕಾರಿವಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವುಗಳು ಪೂರ್ಣಮಾಡಲು ಬಲವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ದೇವರು ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಬಲವನ್ನು ನೀಡಿ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿರುವನು. ದೇವರು ಈ ಬಲವನ್ನು ನೀಡುವವರೆಗೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರು ಬಲಹೀನರಾಗಿದ್ದರು. ದೇವರಾತ್ಮನು ಬಂದ ನಂತರ, ಸಕಲವೂ ಬದಲಾಯಿತು. ಈ ದಿನದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿರುವ ಸಕಲ ದೇವ ಜನರ ಬಳಿಯಲ್ಲೂ, ಅದೇ ಆತ್ಮನು ಇರುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (ಅಪೊಸ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:1-38). ನಾವು ದೇವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು, ನಾವು ಅದನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಆತನು ಸಹಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಯಾವಾತನು ತನ್ನ ಅದ್ಭುತವಾದ ಜಡುಗಡೆಗಾಗಿ, ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರನ್ನು ಕರೆದನೋ, ಆತನನ್ನು ಅವರು ನಂಜ ಭರವಸೆಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ಸವಾಲನ್ನು ಮೊಲೆಯು ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಆತನೇ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ “ಬುಗಿಲಾದವನು,” ಆತನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನಗಳನ್ನು ಈಡೇ ಲಿಸುವವನು. ಆತನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧನೇ. ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ಸೇವೆ ಗಾಗಿ ಬಲಪಡಿಸುವವನು. ಈ ದಿನವು ಆತನು ದೇವರೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ, ಆತನನ್ನು ನಂಜ ವಿಧೇಯರಾಗುವದು ಸವಾಲಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಉಪ್ಪಣಿ

¹Paul R. House, *Old Testament Theology* (Downer's Grove, Ill.: InterVarsity, 1998), 92. ²“ಯೆಹೋವ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಜರ್ಮನ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ದೂಸೈ, ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಫರೋಹನ ಕಠಿಣತೆ

ದೇವರು ಫರೋಹನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಠಿಣಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಸತ್ಯವೇದದ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಜುಗರ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ, ಫರೋಹನಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಈ ಸಂಗತಿಯು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಬಹುದು. ದೇವರು ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಲು ಈ ಲೀತಿ ಮಾಡಿದನಷ್ಟೆ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ

4:21). ಯಾರೂ ಸಹ ದೇವರಿಗೆ ತಿರುಗಿಬೀಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಫರೋಹನನಿಗೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವೇ? ದೇವರೇ ಅವನನ್ನು ಅಬಿಧೇಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿದನು ಎಂಬ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 9:12; 10:20, 27; 11:10) “ಫರೋಹನ ಹೃದಯ ಕಠಿಣವಾಯಿತು; ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆ ಯಾರು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ” (7:13, 22; 8:19; 9:7).

ಈ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಫರೋಹನನು ಕಠಿಣನಾದನು ಮತ್ತು ಅವನೇ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 8:15, 32; 9:34; 14:5). ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಫರೋಹನು ಕೋಪಿತ್ವವನ್ನು, ದುಷ್ಟ ಮನೋಭಾವದವನು ಆಗಿದ್ದು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು. ದೇವರು ಯಾರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾನೋ, ಅವನನ್ನು ಆತನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಫರೋಹನ ಕಠಿಣತೆಯ ಮೂಲಕ ಐಗುಪ್ತಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹಾರ ಕಳಸದೆ ಇಸ್ರಾಯೇಲ್ಯರಿಗೂ ಸಹ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯ ಪಾಠವನ್ನು ಕಲಿಸಿದನು.

ದೇವರು “ಕಠಿಣ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಅಂದರೆ ಕುಲಿಯನ್ನು ಕತ್ತೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕತ್ತೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ದೇವರು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಫರೋಹನು ತನ್ನ ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದನು (ವಿಮೋಚನಕಾಂಡ 9:34).¹

ಟಿಪ್ಪಣಿ

¹Stephen Westerholm, *Preface to the Study of Paul* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1997), 105, n.13.